

Nieuwe Verordening moet hooggespannen verwachting nog inlossen

Jaap van Wenum

LTO Nederland

Hooggespannen waren de verwachtingen toen 14 juni 2011 de nieuwe Verordening gewasbeschermingsmiddelen van kracht werd. Nadat begin 2011 door een amendement in de Tweede Kamer alle nationale koppen uit de Wet gewasbeschermingsmiddelen en biociden waren geschrapt stond immers niets een zonale aanpak van de toelating van gewasbeschermingsmiddelen meer in de weg.

Stuwmeer

Althans zo leek het want vlak voor 14 juni werden er bij het Ctgb nog stapels nieuwe aanvragen ingediend onder de oude systematiek van 91/414. Zonale aanvragen na 14 juni konden daarom niet onmiddellijk in behandeling worden genomen en kwamen op een wachtlijst. Ook de ons omringende landen kampen met een stuwmeer van oude aanvragen die eerst weggewerkt moet worden.

Harmonisatie

De eerste ervaringen met de nieuwe verordening laten zien dat harmonisatie in de praktijk niet zonder slag of stoot gaat en dat de Verordening nog niet op alle onderdelen is uitgewerkt in sluitende procedures. Zo wordt wederzijdse erkenning bemoeilijkt omdat elke lidstaat een eigen definitie van *minor uses* en *minor crops* hanteert. Nederland zit hier strakker in dan bijvoorbeeld

Duitsland en Engeland en dat plaatst ons in een nadelige positie. Gelukkig herkent de overheid dit ook en wordt bezien of aanpassing mogelijk is. Ook geven lidstaten verschillende invulling aan artikel 51 van de Verordening die de mogelijkheid schept om stimuleringsbeleid te voeren voor de kleine teelten. Ook dat is niet bevorderlijk voor instrumenten als wederzijdse erkenning. Tenslotte gaan lidstaten verschillend om met het instrument van de 120 dagen vrijstelling. Nederland ziet dit instrument, terecht overigens, als een noodluik en overbruggingsinstrument. In andere landen wordt het instrument soms zodanig ingezet dat eerder sprake lijkt van een reguliere toelating. Een Europees *guidance document* moet hier uitkomst bieden. Niet alleen de lidstaten, ook de Commissie zelf heeft nog het nodige werk te verzetten. Zo zijn er nog steeds geen uitgewerkte criteria en goedkeuringsprocedures voor *basic substances* en *low risk*-stoffen. De recente poging van de Nederlandse overheid om de Regeling uitzondering bestrijdingsmiddelen (RUB, voor algemeen verkrijgbare of relatief ongevaarlijke stoffen) in te trekken was dan ook prematuur.

In de praktijk

Al met al moet, driekwart jaar na introductie, de nieuwe verordening haar waarde nog bewijzen en worden de hooggespannen verwachtingen nog niet waargemaakt. Harmonisatie op papier en harmonisatie in de praktijk zijn verschillende grootheden. Echter, met een positieve grondhouding in de lidstaten en nadere inspanningen van de Europese Commissie kan werkendeweg nog veel vooruitgang worden geboekt. De land- en tuinbouwsector rekent er op dat Nederland hierbij een initiatiefrol blijft vervullen.